

Môj scrabblepríbeh

Keď som po rozchode zostala sama, rozhodnutá už byť len sama, som sa nechala nahovoriť na Pokec. Tam si budeš kecať a budeš sama, povedala suseda. Tak v sekcii "hľadám priateľstvo" som popísala svoje záľuby: kreslím, zbieram kamene, štrikujem, čítam, riešim sudoku, vykladám si pavúčí solitér a rada hrám scrabble.

Jedine na scrabble by sa zišiel priateľ, inak som odľud.

Pokecala som si s kdekým o kadečom, ale scrabblista nikde, (nehovoriac o tých, ktorí ani nevedeli, čo scrabble je), až raz ktosi podotkol, že veď scrabblisti majú spolok.

Našla som si a s Pokecom bol koniec.

Presnorila som stránku, našla Písomnú súťaž a začala som si skladať a vykladať. Napokon z toho bolo 241 bodov, lebo veď neviem počítať a nepoznala som El Siňo.

Popri ostatných záľubách, bola táto najspoľahlivejší žrút času. Ale keď sa podarilo slovko - slovíčko, tak veľmi potešujúci žrút.

Že som pohorela na živom turnaji, to ma neprekvapilo, poznám sa. Som zmätkár a stres si vyrobím aj sama z ničoho.

Srdeční a milí ľudia, profesionálna úroveň organizácie, to všetko v priateľskom, milom a príjemnom, aj keď súťaživom, ovzduší som vnímala. Ste partia, ktorú spája milovaný koníček a užívate si to.

Obdivujem Vás.

Ale ja sa najlepšie cítim, keď si tu sama, v pohode, kedy chcem, a koľko chcem, šudlím s písmenkami a vytešujem sa z vyskladaných slovíčok.

Presnorím si Vašu stránku, a vždy si tam niečo nájdem.

Touto cestou pozdravujem osobitne Raša, pozvánky na scrabblepivo chodia. Ale okrem zdravotných obmedzení, ktoré sa vyskytli objektívne, ma to ani tam neťahá, lebo veď odľud.

Takýto je teda môj scrabble príbeh doteraz, ale budúcnosť je otvorená a ponúka neobmedzený počet aj netušených možností, podobne, ako scrabble...

Bratislava 6.5.2016

babka Gabika